

Vlaams
Parlement

stuk **645** (2009-2010) – Nr. 2
ingediend op 22 november 2010 (2010-2011)

Voorstel van resolutie

van de dames Irina De Knop, Marleen Vanderpoorten,
Fientje Moerman en Ann Brussel en de heer Sven Gatz

betreffende de evaluatie en de bijsturing van de regeling
met betrekking tot de maximumfactuur

Verslag

namens de Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen
uitgebracht door de dames Sabine Poleyn en Marleen Vanderpoorten

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Boudewijn Bouckaert.

Vaste leden:

de heer Jos De Meyer, de dames Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Sabine Poleyn;
de heer Wim Van Dijck, mevrouw Gerda Van Steenberge, de heer Wim Wienen;
de dames Irina De Knop, Marleen Vanderpoorten;
de dames Kathleen Deckx, Fatma Pehlivan;
de dames Vera Celis, Goedele Vermeiren;
de heer Boudewijn Bouckaert;
mevrouw Elisabeth Meuleman.

Plaatsvervangers:

de heren Paul Delva, Jan Durnez, de dames Cindy Franssen, Katrien Schryvers;
de heren Frank Creyelman, Chris Janssens, mevrouw Katleen Martens;
de dames Ann Brusseel, Fientje Moerman;
de heren Chokri Mahassine, Ludo Sannen;
de heren Willy Segers, Kris Van Dijck;
de heer Jurgen Verstrepen;
mevrouw Mieke Vogels.

Stukken in het dossier:

645 (2009-2010) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

INHOUD

1. Toelichting door mevrouw Irina De Knop, eerste indiener	4
2. Vraag om hoorzitting	10
3. Bespreking	11
3.1. Tussenkoms van mevrouw Irina De Knop.....	11
3.2. Tussenkoms van mevrouw Kathleen Helsen	13
3.3. Tussenkoms van mevrouw Gerda Van Steenberge	13
3.4. Tussenkoms van de heer Boudewijn Bouckaert	13
3.5. Tussenkoms van de heer Jos De Meyer.....	14
3.6. Replieken.....	14
4. Stemming.....	16

De Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen behandelde op 21 en 28 oktober 2010 het voorstel van resolutie van de dames Irina De Knop, Marleen Vanderpoorten, Fientje Moerman en Ann Brussee en de heer Sven Gatz betreffende de evaluatie en de bijsturing van de regeling met betrekking tot de maximumfactuur.

1. Toelichting door mevrouw Irina De Knop, eerste indiener

Mevrouw *Irina De Knop* wijst erop dat, ondanks het feit dat het voorstel van resolutie werd ingediend op 6 september 2010, de problematiek actueler dan ooit blijkt te zijn. Zij verwijst naar de gedachtewisseling met de Werkgroep Kleuterscholen Vlaanderen op 21 oktober 2010 (*Parl. St.* Vl. Parl. 2010-11, nr. 787/1).

De invoering van de maximumfactuur is een beleidsoptie waarmee getracht wordt uitvoering te geven aan het streven naar kosteloos basisonderwijs. Vanuit internationaal-rechtelijk oogpunt is dit principe van kosteloos basisonderwijs vervat in een aantal verdragsrechtelijke bepalingen, zoals artikel 13 en 14 van het Internationaal Verdrag inzake Economische, Sociale en Culturele Rechten, artikel 26 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en artikel 28 van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind.

Vertaald naar de Vlaamse context werd, gelet op de bepalingen ter zake in de beleidsnota Onderwijs 1999-2004, gesteld dat deze kosteloosheid hierop dient neer te komen dat alles wat gekoppeld is aan de eindtermen in principe kosteloos dient te zijn, met andere woorden dat er geen kosten mogen aangerekend worden voor alles wat in het kader van de leerplannen strikt noodzakelijk is voor het verwezenlijken van de eindtermen en voor het nastreven van de ontwikkelingsdoelen.

Artikel 24, §3, tweede zin, van de Grondwet stelt dat de toegang tot het onderwijs kosteloos dient te zijn tot het einde van de leerplicht.

Het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 bevestigde tevens uitdrukkelijk het principe van de kosteloze toegang voor het basisonderwijs. Via het Onderwijsdecreet XIII-Mozaïek van 13 juli 2001 is hieraan een verdere invulling gegeven door naast de kosteloze toegang, met andere woorden het principe dat er geen direct of indirect inschrijvingsgeld kan gevraagd worden, tevens ook te voorzien dat een school aan de ouders geen bijdragen kan vragen voor onderwijsgebonden kosten die noodzakelijk zijn om een eindterm te bereiken of een ontwikkelingsdoel na te streven.

Eveneens in 2001 is het principe van de bijdragelijst ingevoerd, opdat ouders bij het begin van het schooljaar een zicht zouden hebben op de kosten die de school kan doorrekenen. Deze bijdrageregeling diende besproken te worden in de schoolraad, wat scholen zou verplichten om over deze kosten in debat te gaan met, onder andere, de ouders.

In de praktijk werden tot op heden deze principes niet altijd nageleefd. De Commissie Zorgvuldig Bestuur ontving bijgevolg geregeld klachten van ouders die meldden dat scholen toch kosten doorrekenen voor zaken die onder de eindtermen en ontwikkelingsdoelen vallen. Scholen zelf verklaarden dit doordat het in de regelgeving zelf niet altijd even duidelijk was wat noodzakelijk was voor de ontwikkelingsdoelen en eindtermen enerzijds, en door het feit dat de toenmalige werkingsmiddelen sowieso ontoereikend waren anderzijds.

Vanuit deze bevindingen werd via het decreet van 6 juli 2007 tot wijziging van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, van het decreet van 13 juli 2001 betreffende het onderwijs-XIII-Mozaïek en van het decreet van 2 april 2004 betreffende participatie op school en de Vlaamse Onderwijsraad, sindsdien uitdrukkelijk gestipuleerd in artikel 27, eerste lid, van het decreet basisonderwijs dat “in de door de gemeenschap gefinancierde of gesubsidieerde basis-, kleuter- of lagere scholen geen direct of indirect inschrijvingsgeld

kan worden gevraagd. Evenmin kunnen er bijdragen worden gevraagd voor kosten die gemaakt worden om een eindterm te realiseren of een ontwikkelingsdoel na te streven.”.

Zoals voorzien in artikel 27, tweede lid, van het decreet basisonderwijs werd hiertoe een lijst opgesteld met materialen die bij gebruik kosteloos ter beschikking dienen gesteld te worden om de eindtermen te realiseren of de ontwikkelingsdoelen na te streven. Geen enkele basisschool kan dus kosten aan ouders doorrekenen voor zaken die in deze lijst vermeld staan. Deze lijst dient evenwel niet gelezen te worden als zouden alle scholen over alle materialen vermeld op deze lijst moeten beschikken. Wel is het zo dat, als een school gebruikmaakt van iets uit deze lijst om de eindtermen te bereiken en/of de ontwikkelingsdoelen na te streven, dit dan kosteloos moet aangeboden worden.

Aldus deelt de regelgeving de kosten die gepaard gaan met het basisonderwijs op in vijf categorieën, met name:

- kosten die gepaard gaan met het bereiken van de eindtermen en het nastreven van de ontwikkelingsdoelen waarvoor een limitatieve lijst bestaat van wat hieronder dient begrepen te worden (cf. supra). Hiervoor mogen dus geen kosten aan de ouders worden doorgerekend;
- kosten die gepaard gaan met activiteiten of verplichte materialen die niet noodzakelijk zijn voor de eindtermen en ontwikkelingsdoelen en waarvan de ouders het te besteden bedrag niet zelf kunnen bepalen. Hiervoor wordt een scherpe maximumfactuur vastgelegd van wat aan de ouders doorgerekend mag worden;
- kosten voor meerdaagse extra-murosactiviteiten. Hiervoor wordt een minder scherpe maximumfactuur vastgelegd;
- kosten die buiten de vorige drie categorieën vallen en die de school aan ouders kan doorrekenen, mits opname in de bijdrageregeling en mits de kostprijs voor de ouder in verhouding is tot de geleverde prestatie door de school. Het betreft hier meestal de zogenaamde ‘services’, i.e. de diensten die de school aan ouders levert en waar ouders vrijwillig gebruik van maken zoals de maaltijden, drankjes, voor- en naopvang, vervoer enzovoort;
- kosten die gepaard gaan met het naar school gaan van een kind, maar die ouders normaal gezien niet aan de school betalen, aangezien het gaat om zaken die op de vrije markt aangekocht worden. Het gaat hier om basisuitrusting.

Voor de kosten die de basisscholen toch nog kunnen doorrekenen, werd een dubbele maximumfactuur ingevoerd, meer bepaald een zeer scherpe maximumfactuur voor uitgaven die onder de brede noemer van ‘verlevendiging’ kunnen worden gevat en een maximumfactuur voor meerdaagse extra-murosactiviteiten (cf. categorie 2 en 3).

De scherpe maximumfactuur bedraagt 20 euro voor het kleuteronderwijs, 60 euro voor het lager onderwijs. Deze bedragen zijn indexeerbaar vanaf het schooljaar 2012-2013 en gelden per leerjaar.

Onder de scherpe maximumfactuur vallen de activiteiten tijdens de schooltijd, die niet noodzakelijk zijn voor de ontwikkelingsdoelen en de eindtermen, zoals een theaterbezoek of een eendaagse schoolreis. Daarnaast omvat dit ook de materialen die niet noodzakelijk zijn voor de ontwikkelingsdoelen en de eindtermen, maar die de school toch verplicht aan de ouders en waarvoor de ouders niet zelf de kostprijs kunnen bepalen. Dit kan zijn doordat de ouders het materiaal op school moeten aankopen, tegen een dan door de school vastgelegde prijs, of doordat de school het materiaal zodanig specificeert dat ouders geen enkele prijsmarge meer hebben, bijvoorbeeld de verplichte aankoop van een magazine of turnkledij via de school.

Op dit principe van wat onder de scherpe maximumfactuur valt is, mits aan een aantal voorwaarden wordt voldaan, één uitzondering mogelijk met betrekking tot de kledij die

de school verplicht oplegt aan de ouders. Dit kan zo uit het bedrag van de scherpe maximumfactuur gehaald worden. Hierbij moeten wel volgende voorwaarden vervuld zijn. Het moet gaan om kledij die omwille van een sociale finaliteit gezamenlijk aangekocht wordt door de school, of die door de ouders bij een door de school aangeduide aanbieder kan aangekocht worden aan een redelijke prijs. Bovendien moet er een advies zijn van de schoolraad om deze kledij uit de maximumfactuur te halen.

Daarnaast is er ook voorzien in een maximumfactuur voor meerdaagse uitstappen. Voor het kleuteronderwijs mag hiertoe geen bijdrage meer gevraagd worden aan de ouders, voor het lager onderwijs zal de maximumfactuur voor het volledig lager onderwijs, dus niet per leerjaar, 360 euro bedragen. Dit bedrag wordt geïndexeerd vanaf het schooljaar 2012-2013. Meerdaagse uitstappen die daarentegen volledig buiten de schooluren vallen, bijvoorbeeld een reis tijdens een vakantieperiode, vallen niet onder deze maximumfactuur.

Om dit concept van kosteloosheid daadwerkelijk te kunnen toepassen werd dit gekoppeld aan een nieuw financieringsmechanisme dat niet enkel uitgaat van een aantal leerlingenkenmerken. Deze aanpassing moet de scholen beter in staat stellen om te gaan met de uitdagingen rond het naar school gaan van leerlingen uit kansengroepen, en legt de lat meer gelijk tussen de verschillende netten. Bovendien voorziet het ook in een structurele stijging van de werkingsmiddelen. In 2007-2008 ontvingen schoolbesturen gemiddeld 45 euro extra per leerling, in 2008-2009 kwam daar liefst 130 euro per leerling bij. Zo zagen de schoolbesturen hun werkingsmiddelen in twee schooljaren tijd met gemiddeld 175 euro per leerling toenemen.

Aan het mechanisme van de financiering van scholen in het leerplichtonderwijs wordt in 2010 op zich niet geraakt. Voorzien werd wel om in 2010 de werkingsmiddelen niet te indexeren. Dat is mogelijks de druppel die de emmer deed overlopen. Hierdoor komt echter ook het mechanisme van de maximumfactuur onder druk te staan omdat scholen ondertussen toch aan dezelfde maatschappelijke verwachtingen moeten voldoen.

In de beleidsnota Onderwijs 2009-2014 werd de eerder voorziene intentie tot evaluatie van de nieuwe financiering van het leerplichtonderwijs en de maximumfactuur nogmaals herhaald en voorzien voor 2012. Tegen het einde van 2010 zouden evenwel de resultaten van een eerste evaluatie over de effecten van de maximumfactuur op de buitenschoolse activiteiten bekend moeten zijn. Dat heeft de minister gezegd in de plenaire vergadering. Ondertussen verneemt mevrouw De Knop dat de timing voor de evaluatie van de maximumfactuur in het gedrang komt. In de nota van de Werkgroep Kleuterscholen Vlaanderen leest zij dat de aanbesteding voor de evaluatie pas recent zou gepubliceerd zijn, waardoor het onderzoekscentrum de tijd zou krijgen tot oktober 2011.

Ondertussen weerklinken er met regelmaat minder gunstige berichten over de gevolgen van de maximumfactuur. Van bij de invoering van de vigerende regeling ervaren sommige actoren deze als een ondergraving van de autonomie van de scholen.

In een speciale editie van het tijdschrift Imago naar aanleiding van het OVSG-jaarverslag 2008-2009 (OVSG: Onderwijssecretariaat van de Steden en Gemeenten van de Vlaamse Gemeenschap) stelde mevrouw Katrien Schryvers, voorzitter van de raad van bestuur van het OVSG, in haar voorwoord dat de verplichte maximumfactuur ertoe kan leiden dat de rekening voor het schoolbestuur hoger oploopt.

Het gevolg is blijkbaar dat bepaalde scholen op zoek gaan naar manieren om de bestaande regeling te omzeilen. Eerder dit jaar werd in de pers aldus melding gemaakt van het feit dat het aantal ouderverenigingen sinds 2008 aanzienlijk zou zijn toegenomen. Sommige scholen zouden zo bijkomend geld innen van de ouders via deze oudercomités, die op hun beurt deze gelden dan zouden schenken aan de scholen. Via deze constructie zouden

ouders de scholen dan onrechtstreeks extra middelen verschaffen. Uiteraard kan dit niet de bedoeling zijn.

Uit verschillende bronnen blijkt ook dat scholen hun activiteiten afbouwen omwille van deze regeling. Uit het verslag van de gemeenteraad van 11 september 2009 blijkt dat de schepen van Sport van de gemeente Wevelgem op deze bewuste vergadering melding heeft gemaakt van het feit dat een aantal scholen aldaar er, omwille van de hoge vervoerskosten, voor opteren om minder te gaan zwemmen. Mevrouw De Knop is overtuigd dat de commissieleden gelijkaardige getuigenissen kunnen aanbrengen vanuit hun gemeente. Volgens het onderzoek van de Werkgroep Kleuterscholen Vlaanderen blijkt dat 82% van de onderzochte scholen waardevolle activiteiten heeft moeten schrappen. Daarom is een eerlijke evaluatie van de maximumfactuur noodzakelijk.

De sector van het jeugdtoerisme voelt eveneens de gevolgen van de maximumfactuur. De Vlaamse jeugdherbergen wijten de daling van de bezettingsgraad met 3% sinds 2007 onder meer ook aan de invoering van deze maximumfactuur.

De cultuurcentra in Vlaanderen maken zich eveneens zorgen. Sinds de invoering van de maximumfactuur ervaren ze niet alleen een structurele achteruitgang van het aantal bezoeken van kleuters, ook het basisonderwijs haakt merkbaar af.

De cultuurcentra realiseerden de voorbije jaren (2006 t.e.m. 2009) een constant aanbod voor de scholen. In 2008 kon een substantiële daling vastgesteld worden van het aantal deelnames van kleuters. In 2009 blijft de kleuterdeelname op het niveau van 2008: de dalende trend is geen toeval, maar wordt bijgevolg bevestigd.

Als antwoord op een vraag van de heer Bart Caron (*Hand. VI. Parl. 2009-10, nr. C217-CUL30*) over deze problematiek ondersteunde de minister van Cultuur Joke Schauvliege op 6 mei 2010 in de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media van het Vlaams Parlement, de vraag naar een evaluatie van de regeling rond de maximumfactuur en onderstreepte zij duidelijk het belang van de inbreng van de culturele stakeholders bij deze evaluatie. De minister van Cultuur gaf in haar antwoord ook aan dat er misschien wel richtlijnen moeten komen over hoe de extra middelen, die bij de invoering van de maximumfactuur zijn ter beschikking gesteld, moeten worden besteed.

Een veelgehoorde klacht is dat de vooropgestelde bedragen te laag zijn. Op dergelijke klachten over de maximumfactuur reageerde de vorige onderwijsminister Frank Vandenbroucke altijd met het argument dat scholen extra middelen hadden gekregen, en dat ze de ‘verlevendiging’ daarmee maar moesten bekostigen. Dat klopt objectief gezien, maar het blijkt dat dit zich niet altijd weerspiegelt in de feiten.

Een rondvraag die de krant *De Morgen* reeds in 2008 deed bij de schooldirecties, geeft niettemin toch een ander beeld. Het zijn allemaal voorbeelden van verschillende actoren die steeds dezelfde conclusie trekken.

Volgens de Organisatie Directeurs Vlaams Basisonderwijs gaat het argument van de extra werkingsmiddelen bovendien niet op omdat al tal van andere zaken op deze bijkomende middelen zijn afgewend. Volgens de Werkgroep Kleuterscholen Vlaanderen zijn de werkingsmiddelen onvoldoende om de scholen gewoon maar draaiende te houden en zij vraagt dan ook de afschaffing van de maximumfactuur in het kleuteronderwijs.

Voor het OVSG is een verhoging van het bedrag van 20 euro voor het kleuteronderwijs een noodzakelijke bijsturing. Om een beter zicht te krijgen op hoe stedelijke en gemeentelijke scholen omgaan met de maximumfactuur in het basisonderwijs hebben ze in oktober-november 2009 een steekproefenquête gehouden bij 55 scholen, met oog voor een voldoende geografische spreiding – een mix van scholen in zowel rurale gebieden als

in provinciesteden en grotere steden – en met een variatie in het percentage kansarme leerlingen, zodat een representatief beeld kon verkregen worden. De gesprekken gingen door in elke Vlaamse provincie. Wegens de specifieke context werden voor de steden Gent, Antwerpen en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest aparte sessies georganiseerd. In totaal namen 39 directeurs, 11 coördinerend directeurs, 4 schepenen van Onderwijs, 9 ambtenaren en 2 algemeen directeurs deel aan de gesprekken over de maximumfactuur.

Hieruit kwamen gelijkaardige bevindingen naar boven. Mevrouw De Knop verwijst naar bladzijde 6 van de memorie van toelichting waarin er enkele zijn opgesomd, zoals onder andere het vervoer dat problematisch blijft.

Open Vld waarschuwde er reeds in het verleden voor dat ‘gratis voor iedereen’ dreigde te verworden tot ‘niks voor niemand’. Derhalve doet het OVSG tevens ook een aantal interessante beleidsaanbevelingen met het oog op een bijsturing van het beleid dienaangaande:

- het flexibel toepassen van de maximumfactuur moet meer autonomie geven aan de scholen. Zeker in het kleuteronderwijs zou de mogelijkheid moeten bestaan om de maximumfactuur te hanteren binnen vastgelegde marges;
- scholen moeten kunnen werken met een spaarsysteem om alzo het bedrag dat over is van een schooljaar over te dragen naar het volgende;
- een graduele verhoging van de bedragen zou overwogen moeten worden. Onder meer de vraag naar een dergelijke graduele verhoging van het bedrag voor de scherpe maximumfactuur voor het kleuteronderwijs tot bijvoorbeeld 60 euro en dit verspreid over een aantal jaar, lijkt gerechtvaardigd. Ook dienen deze bedragen te worden geïndexeerd;
- de suggestie wordt geopperd om te onderzoeken of de schooltoelage kan worden uitbetaald in de vorm van schoolcheques. Dat lijkt mevrouw De Knop een piste die het bekijken waard is;
- er moet een oplossing komen voor de meerdaagse extra-murosactiviteiten van zitten-blijvers. De school overschrijdt immers voor de ouders van deze leerlingen de minder scherpe maximumfactuur voor extra-murosactiviteiten;
- scholen moeten meer aanspraak durven maken op subsidies. Aanbiedende organisaties krijgen hun subsidies niet zelden niet op en het zijn steeds dezelfde scholen die aanvragen indienen. Scholen moeten nog meer op de hoogte gebracht worden van de subsidiemogelijkheden en deze optimaal inzetten om de maximumfactuur laag te houden;
- er dient vermeden te worden dat aanbiedende organisaties en andere verenigingen hun prijzen verhogen naar aanleiding van een stijging van de werkingsmiddelen;
- ouders kunnen door de ouderwerking niet verplicht worden om een extra bijdrage te leveren om de maximumfactuur te omzeilen.

De huidige situatie, met de hierboven aangehaalde en geschetste neveneffecten van de maximumfactuur, bewijst de noodzaak tot hoogdringende actie vanwege de minister voor Onderwijs. Er zijn voldoende en krachtige signalen gekomen van diverse actoren uit de onderwijswereld, maar ook vanwege ouders, die aantonen dat er, zelfs in afwachting van de aangekondigde evaluatie van de effecten van de maximumfactuur tegen eind 2010, dringend maatregelen moeten getroffen worden om de regeling van de maximumfactuur aan te passen in het voordeel van de ontwikkelingskansen van de leerlingen.

Het bedrag van de maximumfactuur dient minstens opgetrokken te worden, in eerste instantie in het kleuteronderwijs. Eveneens moet de scherpe maximumfactuur aangepast worden naar analogie met de minder scherpe maximumfactuur, waarbij er een globaal

bedrag voorzien wordt voor de volledige schoolloopbaan in het basisonderwijs van het kind. Zo kan in het ene schooljaar bijvoorbeeld 40 euro worden gevraagd en in een ander schooljaar bijvoorbeeld 80 euro. Dit versterkt de bewegingsvrijheid van de scholen zonder dat de totale financiële last van de ouder wordt vergroot. Bovendien moet de Vlaamse Regering ervoor zorgen dat de toegekende extra werkingsmiddelen, in het kader van de invoering van de maximumfactuur, de juiste finaliteit krijgen. Ze kan dit doen door een gedeelte van deze werkingsmiddelen, alvast tijdelijk, te ‘kleuren’.

Uiteraard moet de school ook voldoende beleidsvoerend vermogen hebben en autonoom kunnen bepalen, binnen de vooropgestelde marges, welke leeftijdsgroepen, dus ook kleuters, meerdaagse extra-murosactiviteiten aangeboden krijgen. Ten slotte moet de Vlaamse overheid er ook voor zorgen dat het systeem van de maximumfactuur zo breed mogelijk wordt gedragen in de school. Om het draagvlak voor de genomen keuzes en de kostprijs van de activiteiten te vergroten wordt de schoolraad gevraagd om in het begin van elk schooljaar een verplicht advies te verstrekken over de voorstellen van de inrichtende macht aangaande de extra-murosactiviteiten en de meerdaagse uitstappen die in dat schooljaar zullen doorgaan.

Om soelaas te bieden aan de terechte bekommernissen van scholen en ouders, moeten de aanpassingen aan de maximumfactuur zo snel mogelijk worden doorgevoerd, liefst nog in de loop van het schooljaar 2010-2011, en in ieder geval ruim voor de aanvang van het schooljaar 2011-2012 worden gecommuniceerd, zodat scholen bij de planning van activiteiten rekening kunnen houden met de nieuwe regelgeving ter zake.

Vermits het systeem van de maximumfactuur kadert in het beleid dat de Vlaamse overheid voert inzake de kosteloosheid en de kostenbeheersing in het basisonderwijs, kunnen we ook niet voorbijgaan aan een evaluatie van het systeem van de schooltoelage.

Het systeem van de maximumfactuur heeft ook veel gunstige effecten. Zo is er een kritische reflectie van de scholen en de leerkrachten over de kostprijs van activiteiten en uitstappen, en zet het de scholen aan om planmatig te werken. Wel moet het systeem, beroepend op objectieve informatie, dringend geëvalueerd worden en moeten er, zelfs in afwachting van deze noodzakelijke evaluatie, maatregelen getroffen worden om een aantal ongunstige effecten zo snel mogelijk weg te werken.

Daarom vraagt Open Vld aan de Vlaamse Regering om ten eerste het systeem van de maximumfactuur en de effecten dringend te evalueren. Ten tweede wordt gevraagd om bij het uitwerken van bijsturingen aan het beleid op dit vlak rekening te houden met de, onder andere door het OVSG, ter zake gedane aanbevelingen. Verder vraagt Open Vld om in afwachting van de bevindingen van de evaluatie reeds een aantal maatregelen te nemen en deze in het beste geval te laten ingaan in de loop van dit schooljaar. Wachten tot 2012 vindt mevrouw De Knop onverantwoord. Concreet wordt gevraagd:

- de bedragen van de maximumfactuur op te trekken, te beginnen bij het kleuteronderwijs;
- de bedragen tevens te indexeren;
- het systeem van de scherpe maximumfactuur aan te passen, waarbij een globaal bedrag voorzien wordt voor de volledige schoolloopbaan in het basisonderwijs van het kind;
- een gedeelte van de extra werkingsmiddelen te ‘kleuren’, zodat ze aangewend worden in het kader van de maximumfactuur;
- scholen, mits voorafgaand advies te hebben ingewonnen bij de schoolraad, autonoom te laten bepalen welke leeftijdsgroepen, waaronder ook kleuters, meerdaagse extra-murosactiviteiten aangeboden krijgen;

- de schoolraad met de taak te belasten om in het begin van elk schooljaar een verplicht advies te verlenen aan de inrichtende macht over het ontwerp van beslissing aangaande de extra-murosactiviteiten en meerdaagse uitstappen die in dat schooljaar zullen doorgaan.

Ten vierde wordt aan de Vlaamse Regering gevraagd om verder onderzoek te plegen naar het systeem van de schoolcheque, waarbij de schooltoelage wordt omgevormd naar een cheque, die enkel en alleen kan aangewend worden voor bijdragen die verbonden zijn aan de schoolse activiteiten. Tot slot vraagt Open Vld bijsturingen aan het systeem van de maximumfactuur en eventuele nieuwe maatregelen tijdig, en dus ruim voor aanvang van het daaropvolgende schooljaar, te communiceren.

2. Vraag om hoorzitting

Mevrouw *Irina De Knop* vindt het voorstel van resolutie evenwichtig. Het draagt de nodige nuances in zich. Dit wil niet zeggen dat dit de ultieme oplossing is, maar het is overduidelijk dat aan de kant blijven staan en toekijken geen optie is. Het bestaande systeem zit vol met goede bedoelingen, maar er zijn ook gemiste kansen en niet-bedoelde gevolgen. Om het debat gefundeerd te laten verlopen, stelt mevrouw De Knop voor om een hoorzitting met de belangrijkste onderwijsactoren te wijden aan het voorstel van resolutie. Deze vraag wordt gesteund door minstens vijf commissieleden.

De *minister* merkt op, zonder zich te willen mengen in het debat, dat in het voorstel van resolutie wordt gevraagd naar een evaluatie, terwijl die lopende is. Volgens hem lijkt het logisch om de evaluatie af te wachten om dan te beslissen of hoorzittingen nodig zijn. In het geval de commissie toch besluit hoorzittingen te houden, dan is het volgens de minister noodzakelijk een heel brede waaier aan actoren uit te nodigen: de onderwijsnetten, de ouderverenigingen, de vakbonden, de sociale organisaties enzovoort.

Verder betreurt de minister dat bij de toelichting niet wordt vermeld dat de scholen bij de invoering van de maximumfactuur 175 miljoen euro extra hebben ontvangen.

De *voorzitter* zegt dat hij het Reglement toepast en dat de werkzaamheden van het Vlaams Parlement niet noodzakelijk moeten afgestemd worden op de werkzaamheden van de Vlaamse Regering. Hij merkt verder op dat er ook nog andere zaken dan de evaluatie worden gevraagd aan de Vlaamse Regering, en dat zelfs wordt gevraagd om al tussentijds maatregelen te nemen.

Gevraagd naar de timing door mevrouw *Marleen Vanderpoorten*, antwoordt de *minister* dat de evaluatie eind 2010 zal afgerond zijn.

Mevrouw *Elisabeth Meuleman* vraagt meer verduidelijking omdat uit een antwoord van de minister op haar schriftelijke vraag nr. 408 van 16 juni 2010 bleek dat een onderzoek niet kon worden gegund. Haar grote bezorgdheid is de verschraling in het activiteitenaanbod en daarom is ze benieuwd naar de cijfers.

Mevrouw *Irina De Knop* vraagt of de hoorzittingen nog dit najaar 2010 kunnen gepland worden, omdat de beleidsaanbevelingen en maatregelen toch vóór het nieuwe schooljaar geformuleerd en geconcretiseerd moeten kunnen worden.

Mevrouw *Kathleen Helsen* vraagt zich af, gelet op de nakende afronding van de evaluatie, of het niet beter is om met de hoorzittingen te wachten tot men beschikt over de evaluatie.

Mevrouw *Irina De Knop* is bereid om de verdere bespreking van het voorstel van resolutie uit te stellen, maar pleit ervoor om de hoorzittingen zo snel als mogelijk te houden en niet te wachten op de evaluatie. Zij wijst erop dat het voorstel van resolutie het niet alleen heeft over de evaluatie.

Mevrouw *Kathleen Deckx* sluit zich aan bij de mening van mevrouw *Helsen*.

De heer *Jos De Meyer* wijst erop dat niks uitsluit dat de minister na kennisname van de onderzoeksresultaten initiatieven zal nemen zodat het voorstel van resolutie en de hoorzitting overbodig worden.

Mevrouw *Marleen Vanderpoorten* wijst erop dat er is gesteld dat het Vlaams Parlement zijn agenda zelf kan bepalen. Zij ziet er geen graten in om nu al hoorzittingen te organiseren.

De heer *Boudewijn Bouckaert* kan zich vinden in de idee om te wachten tot het evaluatierapport er eind 2010 is. Maar indien het dan niet beschikbaar is, wil hij wel dat er hoorzittingen in januari worden georganiseerd.

De heer *Jos De Meyer* zegt dat hij op basis van gesprekken heeft begrepen dat de minister bereid is om aanpassingen te doen. Maar ook een vrij grote groep van parlementsleden is er niet voor om de maximumfactuur zomaar af te schaffen. De evaluatie kan behulpzaam zijn om de hoogte van de bedragen te bepalen. Op die manier kunnen meer gerichte vragen worden gesteld aan sprekers op een hoorzitting. Dat doet geen afbreuk aan het parlementair initiatief van de indieners van het voorstel van resolutie.

Na een verder debat over de timing van de hoorzittingen, stelt mevrouw *Irina De Knop* dat het het recht is van parlementsleden om een voorstel van resolutie in te dienen en daarover een debat en een stemming te vragen. Finaal zal het zo zijn dat het voorstel niet meer relevant zal zijn als de evaluatie er is omdat zij op dat moment ook met een beleidsvoorstel komen. De indiener wil met het voorstel van resolutie anticiperen op de beslissingen die mogelijk zullen worden genomen. Wachten op de evaluatie betekent achter de feiten aanhollen. In dat geval trekt mevrouw *De Knop* haar vraag tot hoorzittingen in en vraagt zij de bespreking en stemming van haar voorstel van resolutie. In die zin wordt door de commissie beslist.

3. Bespreking

3.1. Tussenkomst van mevrouw *Irina De Knop*

Mevrouw *Irina De Knop* wil met het voorstel van resolutie niet alleen komen tot een dringende evaluatie, maar evenzeer, in afwachting van die evaluatie, een aantal bijsturingen doorvoeren. Dit lijkt haar dringend op basis van de objectieve gegevens die er nu al zijn. Ten eerste verhindert de maximumfactuur bepaalde activiteiten. Er is onder meer de daling van de deelname van kinderen aan culturele activiteiten, het schrappen van zwemlessen, het niet meer organiseren van meerdaagse uitstappen in het kleuteronderwijs enzovoort. Ouderverenigingen en andere onderwijsactoren hebben gereageerd op de gevolgen van de maximumfactuur. De cijfers erkennen dit. Ten tweede blijft het vervoer problematisch. Het is een grote kost voor de scholen; het busvervoer is namelijk zeer duur omdat er onder meer weinig concurrentie is bij de busmaatschappijen. De problemen spelen zich voornamelijk af op het platteland. De vervoerprijzen zijn ook gestegen. Ten derde hebben ook de aanbiedende organisaties de prijzen van hun educatieve pakketten, workshops, toegang enzovoort verhoogd.

Al deze niet wenselijke gevolgen en effecten van de invoering van de maximumfactuur tonen aan dat zulke aanpassing verantwoord is. Het beknot voor een stuk de ontwikkelingskansen van de kinderen. Zij gaat ervan uit dat niemand dat wil. Het gaat vaak om kinderen die thuis niet de kans krijgen om een museum te bezoeken of naar een theater te gaan, die door deze maatregel worden getroffen. De Open Vld-fractie vraagt niet om het

systeem af te schaffen, maar om te evalueren en bij te sturen. Belangrijk is ook dat deze bijsturingen worden bekendgemaakt aan het schoolbestuur.

Het systeem van de maximumfactuur heeft ook positieve effecten: het zet scholen en leerkrachten aan tot kritische reflectie over kostprijs van uitstappen en activiteiten; de besteding van de middelen voor uitstappen wordt grondiger besproken; de excessen in bepaalde scholen worden aan banden gelegd; het neemt een deel van de ongelijkheid tussen de scholen weg; het bevordert het overleg met het hele schoolteam; het zet scholen aan om planmatig en kostenbewust tewerk te gaan.

Mevrouw De Knop heeft uit de tussenkomst begrepen dat de minister, in de mate dat dit wenselijk is en nodig lijkt, een beslissing tot bijsturing zal nemen. Een duidelijk tijdskaal werd door de minister echter niet opgegeven. Het is maar zeer de vraag of de minister, wanneer de evaluatie klaar is, een aanpassing zal doorvoeren, en in het geval hij dit wel van plan is, dit tijdig zal doen opdat de scholen voldoende tijd hebben om met de mogelijke bijsturingen rekening te houden bij de voorbereiding van het nieuwe schooljaar 2011-2012. De indiener verwijst hierbij naar de door het Vlaams Parlement aangenomen resolutie betreffende tijdige indiening van ontwerpen van decreet inzake het onderwijs met het oog op een rechtszekere en ordentelijke start van het schooljaar (*Parl. St.* VI. Parl. 2002-03, nr. 1578/5).

Er is dus geen tijd om te treuzelen en te wachten op een evaluatie. Er kan nu, perfect op basis van de ruime informatie die er al is, aan de Vlaamse Regering worden gevraagd om een aantal aanpassingen door te voeren. Met dit voorstel van resolutie wil mevrouw De Knop een warme oproep doen om het democratische voorrecht dat het parlement heeft ten volle te laten spelen. Het is niet nuttig dat de commissie telkens zou wachten tot er een evaluatie is van de minister om dan de eventueel nieuwe beslissingen van de minister te evalueren. Pas dan speelt het parlement ten volle zijn rol.

Vervolgens wenst mevrouw De Knop nogmaals de voorgestelde maatregelen te benadrukken. Ten eerste moet het systeem worden geëvalueerd. Ten tweede moeten er bijsturingen aan het beleid worden uitgewerkt, rekening houdende met de aanbevelingen van de OVSG. Ten derde, en het belangrijkste, is om in afwachting van de evaluatie al enkele maatregelen te nemen. Zo moeten de bedragen van de maximumfactuur worden opgetrokken, te beginnen bij het kleuteronderwijs. Zij herinnert eraan dat het voor de scherpe maximumfactuur gaat om 20 euro voor een gans schooljaar. Bovendien wijst zij erop dat de 360 euro maximumbesteding niet geldt voor het kleuteronderwijs. Verder moeten de bedragen worden geïndexeerd. Verder moet het systeem van de scherpe maximumfactuur worden aangepast waarbij een globaal bedrag voorzien wordt voor de volledige schoolloopbaan in het basisonderwijs van het kind. Nu kan in het lager onderwijs slechts 60 euro per schooljaar worden uitgegeven. Het kan perfect te motiveren zijn om in het ene schooljaar bijvoorbeeld 80 euro te besteden en in het andere 40 euro.

Verder vragen de indieners om een gedeelte van de extra werkingsmiddelen te 'kleuren', zodat ze aangewend worden in het kader van de maximumfactuur. Het klopt dat de scholen extra middelen hebben gekregen bij de invoering van de maximumfactuur, maar het feit is dat deze middelen niet altijd voor extra-murosactiviteiten worden aangewend.

De schoolraad moet ook meer inspraak krijgen door bij het begin van elk schooljaar een verplicht advies te laten formuleren over de besteding van de maximumfactuur. Zo is er meer overleg tussen ouders onderling, leerkrachten en directie.

Daarnaast moet er ook een onderzoek gebeuren naar het systeem van de schoolcheque, waarbij de schooltoelage wordt omgevormd naar een cheque, die enkel en alleen kan aangewend worden voor bijdragen die verbonden zijn aan de schoolse activiteiten. Zo is men

zeker dat de ouders de schoolkosten kunnen betalen die worden aangerekend door de school, in plaats van het geld te besteden aan andere zaken.

Tot slot moet het systeem van de maximumfactuur worden bijgestuurd en eventuele nieuwe maatregelen moeten tijdig, en dus ruim voor aanvang van het daaropvolgende schooljaar, worden gecommuniceerd.

3.2. *Tussenkomst van mevrouw Kathleen Helsen*

Mevrouw *Kathleen Helsen* stelt dat de CD&V-fractie bij de invoering van het systeem van de maximumfactuur steeds heeft gesteld dat het systeem goed moet worden opgevolgd, gekoppeld aan de onderwijsfinanciering en de schooltoelage. Die zaken mogen niet los van elkaar worden gezien. Een aanpassing van één element betekent dat moet worden nagegaan of de andere twee elementen aanpassing behoeven. De evaluatie van de maximumfactuur loopt. De CD&V-fractie vindt het niet verstandig om los van de onderzoeksresultaten al bijsturingen te doen. Zo niet, riskeert men een tweede wijziging. Als uit de evaluatie blijkt dat het systeem moet worden aangepast is CD&V bereid om hoorzittingen te organiseren. Zo kan nagegaan worden of de vooropgestelde doelstellingen worden bereikt en wat de gevolgen van de invoering zijn.

3.3. *Tussenkomst van mevrouw Gerda Van Steenberge*

Mevrouw *Gerda Van Steenberge* is het met mevrouw De Knop eens dat het parlement zijn initiatiefrecht maximaal moet uitputten, maar men moet ook praktisch zijn. Zij betreurt de discussie over de timing van de hoorzittingen na de toelichting. Maar het leek praktisch moeilijk om nog hoorzittingen te organiseren vooraleer de minister de evaluatie zou rond hebben. De Vlaams Belangfractie wil de evaluatie afwachten om daarna het veld te horen, alvorens zich over de inhoud van het voorstel van resolutie uit te spreken. Daarom zal zij zich onthouden bij de stemming.

3.4. *Tussenkomst van de heer Boudewijn Bouckaert*

De heer *Boudewijn Bouckaert*, voorzitter, herhaalt dat het parlement niet gebonden is door het ritme van studies en evaluaties van de uitvoerende macht. Anders kan het parlement beter worden opgedoekt. Het parlement kan in dergelijke zaken de agenda zetten. Daarom was hij voorstander om hoorzittingen te organiseren. Dat zou een verrijking zijn voor het debat.

Hij wenst verder op te merken dat het niet gaat om een voorstel van decreet waarbij onmiddellijk een wijziging van de juridische regeling wordt gevraagd. Het voorliggende voorstel van resolutie vraagt om in afwachting van de evaluatie al een aantal dringende maatregelen te nemen. In die zin kan hij het voorstel steunen. Om nog te beschikken over meer informatie is het altijd nuttig om het onderwijsveld te horen, maar hij benadrukt dat de onderwijsactoren reeds gehoord zijn op verschillende vlakken. Zo was er op 14 oktober de gedachtewisseling met de Werkgroep Kleuterscholen Vlaanderen (*Parl. St. Vl. Parl.* 2010-11, nr. 787/1) die heeft aangetoond dat de maximumfactuur negatieve gevolgen heeft voor het kleuteronderwijs. De culturele sector heeft ook al meermaals signalen gegeven dat er een terugval is van de deelname aan culturele activiteiten door scholen.

De LDD-fractie vindt de maximumfactuur een botte bijl om het probleem van te dure schoolactiviteiten op te lossen. De regeling schiet haar doel voorbij. Enerzijds wenst men een hogere participatie van kinderen aan dergelijke activiteiten zoals theaterbezoek en dergelijke, maar anderzijds wordt dit door de maximumfactuur onmogelijk gemaakt. De regeling is ook niet effectief want ze wordt omzeild via de oudercomités. Tot slot is de regeling niet proportioneel. Er is nooit onderzocht of andere maatregelen niet efficiënter zijn, zoals bijvoorbeeld het bespreken van een planning van extra-murosactiviteiten met de ouderverenigingen en een rapportage hierover.

De spreker beschouwt de maximumfactuur als een uiting van het zogenaamde ‘Flandria Sovietica’: de neiging van het Vlaams Parlement om zeer betuttelend, regulerend op te treden en de Vlaamse burgers, ouders en directies te beschouwen als domoren en als mensen met slechte bedoelingen, zodat zij in alles moeten worden bijgestuurd. Lijst Dedecker stelt voor om het systeem van de maximumfactuur af te schaffen en een systeem van expostcontrole in de plaats te stellen. Maar omdat de voorstellen van mevrouw De Knop al in de goede richting gaan, zal zijn fractie het voorstel van resolutie steunen.

3.5. *Tussenkoms van de heer Jos De Meyer*

De heer *Jos De Meyer* wenst enkele nuances aan te brengen. Hij leidt uit de verschillende tussenkomsten van de afgelopen maanden af dat over de grenzen van meerderheid en oppositie heen velen vragen om de huidige regeling aan te passen. Over de manier waarop, is er duidelijk nog geen consensus. Maar er is een grote bereidheid, ook bij de Vlaamse Regering om stappen te zetten. Het klopt dat het Vlaams Parlement zijn werkzaamheden niet moet afstemmen op de Vlaamse Regering. De indieners van het voorstel van resolutie hebben de verdienste dat zij het punt op de agenda hebben gezet en een aantal mogelijke oplossingen hebben gebundeld.

De heer *De Meyer* vraagt zich in de plaats te stellen van een universiteitsprofessor die de vraag heeft gekregen om een studie uit te voeren, maar moet vaststellen dat in de bevoegde parlementscommissie al beslissingen worden genomen. Welke reflecties zou deze persoon dan hebben?

Het is nodig om zo efficiënt mogelijk te werken. Als er na de bekendmaking van het evaluatierapport snel hoorzittingen komen, dan kunnen vervolgens de nodige beleidsmaatregelen worden ingeschreven in Onderwijsdecreet XXI – op voorwaarde dat de minister, zoals beloofd, dit ontwerp van decreet tijdig indient. In dat geval ziet hij weinig problemen.

De heer *Boudewijn Bouckaert* repliceert dat, mocht hij in het geval van die universiteitsprofessor zijn, wetende dat het parlement er zich over buigt, hij de onderzoeksopdracht niet zou aanvaarden. Hij zou dan liever de opdracht krijgen van een strategische adviesraad bijvoorbeeld.

3.6. *Replieken*

Mevrouw *Irina De Knop* wenst te reageren op een aantal onjuistheden. Zij hoort verschillende parlementsleden zeggen dat zij op dit ogenblik geen beslissing over te nemen beleidsmaatregelen kunnen nemen. Dat zou niet verstandig zijn volgens hen omdat dit dubbel werk is. Zij wenst de parlementsleden er op attent te maken dat een voorstel van resolutie een vraag of aanbeveling aan de Vlaamse Regering inhoudt. Een evaluatie gaat misschien wel kunnen aangeven welke de hoogte van de bedragen moet zijn, maar dat wordt niet gevraagd in het voorstel van resolutie. De indieners vragen om zeker al met een aantal elementen rekening te houden bij een bijsturing van het systeem. Een evaluatie zal alleen maar een bijkomend instrument zijn om goede beslissingen te nemen. Het voorstel van resolutie is geen beslissing, maar een aanbeveling aan de Vlaamse Regering. Door te wachten op een evaluatie van de minister, wordt de functie van parlements lid ondergraven.

Verder stelt zij de vraag of het nodig is te wachten om het veld te horen vooraleer de evaluatie afgerond is. Als men het zo belangrijk vindt om het onderwijsveld te horen, wat uit de tussenkomsten blijkt, dan suggereert mevrouw De Knop om de agenda's vrij te maken om extra zitting te houden in december 2010. Zij heeft haar vraag tot hoorzitting in overleg met mevrouw Vanderpoorten ingetrokken omdat de hoorzittingen niet meer plaats zou hebben voordat de evaluatie klaar is. In dat geval wordt er post factum gewerkt en mevrouw De Knop heeft geen zin om mensen uit te nodigen als de beslissingen ondertussen al zijn genomen.

Zij betreurt dat de andere parlementsleden geen inhoudelijke discussie willen voeren. Zij hoort dat men het eens is dat er bijstellingen nodig zijn. Zij daagt de andere leden uit om te zeggen met welke punten van het voorstel van resolutie zij niet akkoord gaan. Er worden geen bedragen vooropgesteld, noch wordt aangegeven hoe het systeem er exact moet uitzien. Dat is ook niet nodig want het is volgens de spreker de taak van de minister om dat vast te leggen. Maar het is de taak van het Vlaams Parlement om aanbevelingen te doen om rekening te houden met een aantal elementen. Zij vraagt om het debat verder inhoudelijk te voeren.

De heer *Jos De Meyer* repliceert dat er geen resolutie nodig is om het systeem van de maximumfactuur te wijzigen. De meerderheidsfracties en de minister zijn hiervan al overtuigd. De vraag is wel op welke wijze. Hij vraagt op welke manier de indieners het systeem willen wijzigen, welke bedragen moeten vastgelegd worden. Of moet het systeem worden afgeschaft? Hij begrijpt dat hierover ook nog geen duidelijkheid is bij de indieners. Daarom suggereerde hij om het evaluatierapport af te wachten.

De heer *Boudewijn Bouckaert* antwoordt dat zijn pleidooi voor de afschaffing niet mag aangewend worden om de duidelijkheid van het ingediende voorstel in vraag te stellen. Hij heeft alleen zijn stemgedrag willen verklaren. Elke vooruitgang in de richting van de afschaffing zal door LDD worden gesteund. Hij vraagt met welke elementen de meerderheidsfracties akkoord kunnen gaan. Is men er bijvoorbeeld tegen dat er verder onderzoek wordt gevoerd naar het systeem van de schoolcheque? In het voorstel van resolutie staan alleen zaken die voortvloeien uit het gezond verstand.

Voor mevrouw *Marleen Vanderpoorten* is het duidelijk dat de meerderheid het voorstel van resolutie niet wenst goed te keuren, alhoewel ze wel inhoudelijk achter heel wat elementen kunnen staan. Het lijkt meer en meer een spel van meerderheid en oppositie te zijn. Zij vraagt zich af wat er mis is om in december nog hoorzittingen te organiseren. Niemand weet exact wanneer de evaluatie klaar gaat zijn. Het kan net zo goed januari, februari of maart zijn.

De *voorzitter* herinnert eraan dat de minister stellig heeft beloofd dat de evaluatie er zou komen in het najaar. Daarom is er gevraagd om de hoorzittingen uit te stellen. Daarop heeft mevrouw *De Knop* gezegd dat ze dan liever heeft dat het voorstel van resolutie wordt besproken zonder de hoorzitting.

Mevrouw *Kathleen Deckx* heeft een déjà-vugevoel en herinnert aan de discussie die ontstond na de vraag om een hoorzitting. De minister heeft duidelijk gezegd dat de evaluatie bijna is afgerond. Indien blijkt dat de timing niet wordt gehaald, kan nog steeds worden beslist tot het houden van voorafgaande hoorzittingen.

Mevrouw *Marleen Vanderpoorten* besluit, de heer *De Meyer* gehoord hebbende, dat hij niet tegen het voorstel van resolutie kan stemmen. De CD&V-fractie geeft geen enkel inhoudelijk argument hiervoor. Zij wijst erop dat het natuurlijk altijd mogelijk is dat er geen eensgezindheid bestaat over de inhoud van het voorstel.

Mevrouw *Katrien Schryvers* zegt dat haar fractie al meermaals vragen heeft gesteld over de maximumfactuur en de minister heeft telkens geantwoord dat er een evaluatie lopende is. CD&V heeft een lijst van aandachtspunten. Zij herhaalt het standpunt dat het geen zin heeft om een voorstel van resolutie te bespreken als er een evaluatie lopende is. Zo kan telkens snelsnel een voorstel van resolutie worden ingediend als er een evaluatie wordt gevraagd.

Mevrouw *Kathleen Helsen* wijst erop dat het parlement ten volle bevoegd is om dit decretaal bij te sturen. Door het voorstel van resolutie wordt een wijziging van het systeem volledig in handen van de Vlaamse Regering gelegd. Het is aan het parlement om de

bedragen concreet vast te leggen. Daarom vraagt zij meer informatie om de juiste beslissingen te kunnen nemen. Daarom is zij ook voorstander van hoorzittingen om het daarna zelf decretaal vast te leggen.

De heer *Boudewijn Bouckaert* vraagt wat er mis is met een aantal suggesties die worden gedaan aan de Vlaamse Regering.

De heer *Jos De Meyer* zegt dat men met een resolutie wil bereiken dat de regering een politieke daad stelt. Iedereen wil dat de maximumfactuur wordt bijgestuurd, sommigen willen ze zelfs afschaffen. De minister heeft al gezegd dat hij ook bijsturingen wenst door te voeren. Alleen de manier waarop is nog niet duidelijk. Om de minister te overtuigen dat er bijsturingen nodig zijn, is er geen resolutie meer nodig. Dat is verworven.

Omdat de andere commissieleden niet overtuigd zijn van het nut van hoorzittingen, voorafgaand aan de stemming van het voorstel van resolutie, vraagt mevrouw *Irina De Knop* het voorstel van resolutie ter stemming voor te leggen. Zij vraagt wat de toegevoegde waarde is om hoorzittingen te houden na de evaluatie. Aan de heer De Meyer vraagt zij of hij harde garanties heeft dat de minister de evaluatie spoedig klaar zal hebben. Door de goedkeuring van het voorstel van resolutie en door daar eventueel nog een timing aan toe te voegen, heeft het Vlaams Parlement de garantie op papier dat de evaluatie tijdig klaar is.

De heer *Boudewijn Bouckaert* merkt op dat in het commissieverslag duidelijk zal staan dat de minister de evaluatie heeft beloofd voor het najaar 2010. Als hij zich niet aan die belofte houdt, dan is dat een politiek feit en zal de spreker de meerderheid, die de minister blind volgt, hiermee confronteren.

4. Stemming

Het voorstel van resolutie van de dames *Irina De Knop*, *Marleen Vanderpoorten*, *Fientje Moerman* en *Ann Brussel* en de heer *Sven Gatz* betreffende de evaluatie en de bijsturing van de regeling met betrekking tot de maximumfactuur wordt verworpen met 7 stemmen tegen 3 bij 2 onthoudingen.

Boudewijn BOUCKAERT,
voorzitter

Sabine POLEYN,
Marleen VANDERPOORTEN,
verslaggevers